

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (21)

AŞK VERENDİR AŞKA LAYIK

Anla cânâ sîne büryan eylemez aşk aşk değil
Ah dü çeşmim kanla giryân eylemez aşk aşk değil
Dönse gönlüm yetti nisyan perdesinden kurtulup
Aşk verendir aşka lâyıık şol mecazlar aşk değil

İMTİHANDIR

İmtihandır kim kazanmış ah bilinmez bitmeden
Padisahın şol gedânın farkı olmaz bil gönül
Kim tamamlar gör güzelliklerle can incitmeden
Rab murâdın işle ondan sonra dâim gül gönül

KALP NE DİYOR?

Sende dinlersen duyarsın kalp sesinden bak ne der
Yâ Kerîm der yâ Rahîm der yâ Vedûd der duy sana
Ol Rahîm emriyle yer gök hep seferber bir nefer
Hakka kul olmak şeref der gayrı yol yok insana

ASLI YİTİRDİ ÖZLER

Çevrilmişti yüzler ya alına İlm vü ziya
Batılılar muasır hem çok medeni güya
Zâyi oldu ar hayâ kör eylendi de gözler
Aslı yitirdi özler verildi hile riyâ

ÖLEN YALNIZ BEDENDİR

Mutluluk duyar âdem karşılar üç beş fâni
Oysa ötede bekler sevdiği bin rûhanî
Unutturdular bize ölen yalnız bedendir
Düşünmedik nedendir ruh ölmez demiş sâni

VEFA RABBE İMİŞ

Nicedir dostlardan vefa aradım
Vefa Rabbe imiş vefasız benim
Benim bu dünyaya geliş muradım
Ol Rabbi bilmekmiş vefasız benim